

حَتْمُ عِبِيدِ اللَّهِ

¹ وَبَعْدَ هَذَا رَأَيْتُ أَرْبَعَةَ مَلَائِكَةٍ وَاقِفِينَ عَلَى أَرْبَعِ زَوَايَا الْأَرْضِ مُمَسِّكِينَ أَرْبَعِ رِيَاحِ الْأَرْضِ لِكَيْ لَا تَهْبِ رِيحٌ عَلَى الْأَرْضِ وَلَا عَلَى الْبَحْرِ وَلَا عَلَى شَجَرَةٍ مَا. ² وَرَأَيْتُ مَلَكَاً آخَرَ طَالِعاً مِنْ مَشْرِقِ الشَّمْسِ مَعَهُ حَتْمُ اللَّهِ الْحَيِّ قَتَادَى يَصُوتُ عَظِيمٌ إِلَى الْمَلَائِكَةِ الْأَرْبَعَةِ الَّذِينَ أُعْطُوا أَنْ يَصُفُّوا الْأَرْضَ وَالْبَحْرَ ³ قَائِلًا: لَا تَصُفُّوا الْأَرْضَ وَلَا الْبَحْرَ وَلَا الْأَشْجَارَ حَتَّى تَحْتِمَ عَيْدَ إِلَهِنَا عَلَى جَبَاهِهِمْ. ⁴ وَسَمِعْتُ عِدَّةَ الْمُخْتَوِمِينَ: مِئَةً وَأَرْبَعَةً وَأَرْبَعِينَ أَلْفًا مَخْتَوِمِينَ مِنْ كُلِّ سِبْطٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ⁵ مِنْ سِبْطِ يَهُودَا اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ رَؤَيْينَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ جَادَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، ⁶ مِنْ سِبْطِ أَشِيرَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ نَفْتَالِي اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ مَنَسَّى اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، ⁷ مِنْ سِبْطِ شَمْعُونَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ لَؤِي اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ يَسَّاكِرَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، ⁸ مِنْ سِبْطِ زَبُولُونَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ يُوسُفَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ، مِنْ سِبْطِ بِنْيَامِينَ اثْنَا عَشَرَ أَلْفَ مَخْتَوِمٍ.

الجمع الكثير القائم أمام عرش الله

⁹ بَعْدَ هَذَا تَطَرُّتُ، وَإِذَا جَمْعٌ كَثِيرٌ لَمْ يَسْتَطِعْ أَحَدٌ أَنْ يَعْدَهُ، مِنْ كُلِّ الْأَمَمِ وَالْقَبَائِلِ وَالشُّعُوبِ وَالْأَلْسِنَةِ، وَاقِفُونَ أَمَامَ الْعَرْشِ وَأَمَامَ الْخُرُوفِ مُتَسَرِّلِينَ بِنِثَابٍ بِيضٍ وَفِي أَيْدِيهِمْ سَعَفُ النَّخْلِ. ¹⁰ وَهُمْ يَصُرُّونَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلِينَ: الْخَلَّاصُ لِإِلَهِنَا الْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ وَلِلْخُرُوفِ. ¹¹ وَجَمِيعُ الْمَلَائِكَةِ كَانُوا وَاقِفِينَ حَوْلَ الْعَرْشِ وَالشُّيُوحِ وَالْحَيَوَاتِ الْأَرْبَعَةِ، وَخَرُّوا أَمَامَ الْعَرْشِ عَلَى وُجُوهِهِمْ وَسَجَدُوا لِلَّهِ قَائِلِينَ: آمِينَ، الْبَرَكَةُ وَالْمَجْدُ وَالْحِكْمَةُ وَالشُّكْرُ وَالْكَرَامَةُ وَالْقُدْرَةُ وَالْقُوَّةُ لِإِلَهِنَا إِلَى أَبَدِ الْأَبَدِينَ، آمِينَ. ¹² وَسَأَلَنِي وَاحِدٌ مِنَ الشُّيُوحِ: هَؤُلَاءِ الْمُتَسَرِّلُونَ بِالنِّثَابِ الْبَيْضِ، مَنْ هُمْ وَمِنْ أَيْنَ أَتَوْا؟ ¹³ فَقُلْتُ لَهُ: يَا سَيِّدُ، أَنْتَ تَعْلَمُ. فَقَالَ لِي: هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ أَتَوْا مِنَ الصِّقَّةِ الْعَظِيمَةِ وَقَدْ عَسَلُوا نِثَابَهُمْ وَبَيَّضُوهَا فِي دَمِ الْخُرُوفِ، ¹⁴ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ هُمْ أَمَامَ عَرْشِ اللَّهِ وَيَحْدُمُونَهُ نَهَاراً وَلَيْلاً فِي هَيْكَلِهِ، وَالْجَالِسُ عَلَى الْعَرْشِ يَجَلُّ قُوقَهُمْ. ¹⁵ لَنْ يَجُوعُوا بَعْدَ وَلَنْ يَعْطَشُوا بَعْدَ وَلَا تَقَعُ عَلَيْهِمُ الشَّمْسُ وَلَا سَيِّءٌ مِنْ الْحَرِّ، ¹⁶ لَأَنَّ الْخُرُوفَ الَّتِي فِي وَسْطِ الْعَرْشِ يَرْعَاهُمْ وَيَقْتَادُهُمْ إِلَى يَتَابِعِ مَاءِ حَيَّةٍ، وَيَمَسُّهُ اللَّهُ كُلَّ دَمْعَةٍ مِنْ

مُهر خدا

¹ و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهار گوشه زمین ایستاده، چهار باد زمین را باز می‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ درخت نوزد. ² و فرشته دیگری دیدم که از مَطْلَعِ آفتاب بالا می‌آید و مُهرِ خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا کرده، می‌گوید: هیچ ضرری به زمین و دریا و درختان مرسانید تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مُهر زنیم. ³ و عدد مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی‌اسرائیل، صد و چهل و چهار هزار مُهر شدند. ⁴ و از سبط یهوذا دوازده هزار مهر شدند؛ و از سبط زبُولُون دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛ ⁵ و از سبط آشیر دوازده هزار؛ و از سبط نَفْتَالِيم دوازده هزار؛ و از سبط مَنَسَّى دوازده هزار؛ ⁶ و از سبط شَمْعُون دوازده هزار؛ و از سبط لَؤی دوازده هزار؛ و از سبط یَسَّاكِر دوازده هزار؛ ⁷ و از سبط زَبُولُون دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ و از سبط بنیامین دوازده هزار مهر شدند.

جمعیت بزرگ از تمام ملت‌ها

⁹ و بعد از این دیدم که اینک، گروهی عظیم که هیچ‌کس ایشان را نتواند بشمارد، از هر اُمّت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور بَرّه به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند. ¹⁰ و به آواز بلند ندا کرده، می‌گویند: نجات خدای ما را که بر تخت نشسته است و بَرّه را است. ¹¹ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درافتاده، خدا را سجده کردند. ¹² و گفتند: آمین. برکت و جلال و حکمت و سپاس و اکرام و قُوّت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالآباد. آمین. ¹³ و یکی از پیران متوجّه شده، به من گفت: این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند؟ ¹⁴ من او را گفتم: خداوند، تو می‌دانی! مرا گفت: ایشان کسانی می‌باشند که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون بَرّه شستوشو کرده، سفید نموده‌اند. ¹⁵ از این جهت پیش روی تخت خدایند و شبانه‌روز در معبد او وی را خدمت می‌کنند و آن تخت نشین، خیمه خود را بر ایشان برپا خواهد داشت. ¹⁶ و دیگر هرگز گرسنه و تشنه نخواهند شد و

عُيُونِهِمْ.

آفتاب و هیچ گرما بر ایشان نخواهد رسید.¹⁷ زیرا برّهای
که در میان تخت است، شبان ایشان خواهد بود و به
چشمه‌های آب حیات، ایشان را راهنمایی خواهد نمود؛
و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد.